

Hvilken som helst slags vand

Joanna Stavropoulou har boet i Harare i Zimbabwe i over et år, hvor hun arbejder kommunikationsmedarbejder for Læger uden Grænser. Arbejdet bringer hende i kontakt med både hiv-programmer og akutte indsatser. Joanna er 39 år og af græsk-amerikansk afstamning. Læs hendes første rejsebrev fra Zimbabwe.

20. feb 2009 16:47

10. februar 2009 – første rejsebrev Dominique fortæller om sit arbejde med vand og sanitet, og om projektet, hvor han forsøger at skaffe rent vand til Zimbabwes mest udsatte indbyggere. Dominique er fransk-canadisk, ung og nærmest besat af vand – hvilken som helst slags vand – rent, beskidt kloakvand. Han bliver hurtigt grebet af samtaler om hans yndlingsemne.

Han fortæller mig, hvordan Dzivaresekwa, en af Harares overfyldte slumbyer, som vi kører igennem, faktisk har indlagt vand. Men fordi systemet er så beskadiget, er der ikke noget vandtryk. Rørene er i stykker, og det betyder, at vandet fra de ligeså ødelagte kloakrør kan trænge ind i drikkevandet. Folk drikker bogstaveligt talt deres egen afføring.

”Vi kunne lugte kloakken i vandet fra hanen” fortæller han, mens vi kører igennem endnu end beskidt vandpyt, der fylder bilen med stanken fra kloakken.

Vi stopper ved et af Læger uden Grænser vandsteder, hvor vores hold sprøjter koncentreret klorin i folks vanddunke for at desinficere vandet. Der er mange voksne og børn på gaderne. Skolerne er begyndt igen, men der er ingen lærere. 80 procent af de voksne er arbejdsløse. Mange forsøger at sælge hvad som helst. Alt fra papæsker til tomater og avokado.

Jeg går ind i et nærliggende hus. Folk altid så venlige i Zimbabwe. Husets beboere byder mig velkommen, og jeg spørger dem, om de har problemer med vandet. En af mændene i huset viser mig deres vandhane. Den drypper ned i en spand, mens han fortæller, at den har været sådan siden sidste år. Han fortæller, at det er umuligt at vaske for eksempel tæpper med så lavt vandtryk.

”Hvad med jeres toilet?” spørger jeg. ”Toilet?!” råber han nærmest i

frustration, "det har været stoppet i mere end et år! Nogle gange flyder det over, så vi bliver nødt til at tømme det med spande."

Han viser mig latrinet. Jeg kigger ned i en grønlig masse og et øjeblik tror jeg at mine øjne snyder mig, for det ser ud som det bevæger sig. Jeg holder vejret og tager et ekstra kig. Jeg flyver forfærdet tilbage, da jeg opdager, at jeg ikke har taget fejl – toilettet er fyldt med tusinder af maddiker. Jeg trækker mig hurtigt tilbage igen.